

Szauer Ágoston

Kegyelmi állapot

Kávéillat. Még félig ébren,
monoton fénycsózámmögésben.
A külvilágból egyéb alig.

Egy fogalom. Előbb csak árnya,
elkenődik, a széle sárga —
az értelme szerteágazik.

Tudni, hogy másnap összezárul,
súlytalanul, lassan aláhull —
így juthat el ajtóig, falig.

Közelebb

A némaságuk is tanít,
és mozdulatlan példa itt,
egy lassú és bölcs életé.

Minden kis gallyuk, rügy, levél
egy óvatos, szelíd remény,
nyújtózkodás az ég felé.

Felszín

Szép bor, kerti asztal.
Pohár vékony fallal:
egy világ határa.

Rajta minden ott van,
sűrítve, titokban,
de hosszú és sárga.

Csak kép. Nem rezzenne,
ha bogárka esne
mikrokozmoszába.